

Slobodan Stojadinović

JEDNAKO NEJEDNAKOG

Prelazim most svakog jutra preko rake
noseći samostalno pod maskom radovanje
Više bi skočio grad uvis kad bi u duši
bilo manje crteža kamenja sportskog
Kolonijalni vetar nikom osećanja ne jača
Prelazim preko ničega noseći zaboravu
ogledanja stranca po brzacima odsjaja

Prelazim most svakog popodneva sa strane
druge i vraćam li se sebi s neosvojive
kosine nestaje među zanosima senkino
kolo kidajući se na prebrze osmehe
Gde pođoh bez beznađa neće me stići
ko se odreče odricanja mucanja tišinarenja
na prilazima mostu preko roka za raku
reku i ruku u redu urnebesno umrlom

UKRUPNJAVANJE KAMENJA

Ukrupnjavam kamenje po knjigama čvornovatom
od kako vino pijem sam u logoru za zavetovane
na neuspeh i da sam juče zalutao u zaborav
još bih mu se udvarao a danas dok ga držim
na rukama mislim kako će ostati vragolasto
prljave ali ne zaboravi isledniče dok meriš
kamenje da sam i podsmesima darivao trag
uzletanja kamenja ka sudbinama usitnjenim

Vino je grizlo svanuća sa strane i pod temelj
poljupcima odupiralo se sjedinjenju
sa neprepoznavanjem odjeka kloketu koji nije
ništa usporavao a morao je jer nismo mi išli
do granice da se granica ne vidi a mi smo
ja i onaj ja koji se ne seća da smo jedan

putnik koji put ne odlaže da dopuni rastojanje
između sebe i senke što ga štiti krunama
senovitim od krunjenja a vino je grizlo svanuće
kad god nije moglo direktno uzeti Bogu danak
u ljubavi ili poverljivije rečeno sve i sve

JUTRINA

Iz autobuskog rova nišani se najbolje
na krivinama pri naglom kočenju
svi psuju naglas ili u sebi nikakav
je čas za deljenje ljubavnog letka
Svako je svakom kriv što se poznaju
i robuju u istom pokretnom logoru
Ne očekuje se od razgovora izbavljenje
ni od sumanutog ćutanja ustanak
Novi putnik ubrzava te da stigneš
gde ti se ne ide prljavih cipela
Cvile parfemi razlivaju se kreoni
opkoljeni eskadronima znoja plemićkog
samo što se nisu pomešale bele
i crvene pene a ti nišaniš u provaliju
Promiču pretičući autobuski dim i prah
trubeći konjanici ljuti namirisani
retko kom je guja za pojasom
Puca se sa svih strana i ko preživi
na semaforu zapevaju mu na parkingu

Isporučio bih ti jutro trapavije
ali svetog Ilije je nepomeriv dan
i nije uputno uspavljivati ikoga
uspaljivanjem niti buditi rasparena
osećanja van pesme rimovane: zalizaka
povetarčevih se čuvaj a udvaraj se
sebi sakato zaparloženo oboreno
stojeći i pevajući na dugmetu

Niš, 2. 8. 2002.